

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że:
- po pierwsze, zarządzające szpitalem mającym formę prawną spółki kapitałowej prawa prywatnego Kościół lub inna organizacja, których etyka jest oparta na religii lub przekonaniach, nie mogą nałożyć na swoich zajmujących stanowiska kierownicze pracowników wymogów działania w dobrej wierze i lojalności wobec tej etyki, które to wymogi są odmienne w zależności od wyznania lub braku wyznania tych pracowników, bez możliwości poddania tej decyzji, w konkretnym wypadku, skutecznej kontroli sądowej, wymagającej zapewnienia, że spełniono kryteria wskazane w art. 4 ust. 2 tej dyrektywy, oraz
 - po drugie, odmienne traktowanie w zakresie wymogów działania w dobrej wierze i lojalności wobec wspomnianej etyki pracowników zajmujących stanowiska kierownicze w zależności od ich wyznania lub braku wyznania jest zgodne ze wspomnianą dyrektywą, jedynie gdy w świetle charakteru danej działalności zawodowej lub kontekstu, w jakim jest ona wykonywana, religia lub przekonania stanowią podstawowy, zgodny z prawem i uzasadniony wymóg zawodowy w świetle etyki danego Kościoła lub danej organizacji, zgodny z zasadą proporcjonalności, co powinien zbadać sąd krajowy.
- 2) Sąd krajowy rozpatrujący spór między dwoma stronami prywatnymi, gdy nie może dokonać wykładni mającego zastosowanie prawa krajowego w sposób zgodny z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2000/78, ma obowiązek zapewnienia, w ramach przysługujących mu kompetencji, ochrony prawnej wynikającej dla podmiotów prawa z ogólnych zasad prawa Unii, takich jak zasada niedyskryminacji ze względu na religię lub przekonania, obecnie określona w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także zagwarantowania pełnej skuteczności praw wynikających z tych zasad, w razie potrzeby poprzez odstąpienie od stosowania wszelkiego niezgodnego z nimi przepisu prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, dawniej Gamesa Wind România SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-69/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Prawo do odliczenia – Nabycia dokonane przez podatnika uznanego za nieaktywnego przez organ podatkowy – Odmowa prawa do odliczenia – Zasady proporcjonalności i neutralności VAT]

(2018/C 408/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, dawniej Gamesa Wind România SRL

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienioną dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., a zwłaszcza jej art. 213, 214 i 273, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które zezwala organowi podatkowemu na odmowę podatnikowi, który dokonywał nabycia w trakcie okresu, w jakim jego numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej był unieważniony z powodu braku złożenia deklaracji podatkowych, prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej dotyczącego tego nabycia za pośrednictwem deklaracji podatku od wartości dodanej złożonych – lub faktur wystawionych – po reaktywowaniu jego numeru identyfikacyjnego, z tego tylko powodu, że dokonywanie tego nabycia miało miejsce w trakcie okresu dezaktywacji, podczas gdy zostały spełnione wymogi materialne, a prawo do odliczenia nie jest podnoszone w sposób stanowiący oszustwo lub nadużycie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. – Koninklijke Philips NV, Philips France SAS / Komisja Europejska

(Sprawa C-98/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek czipów do kart – Sieć kontaktów dwustronnych – Wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych – Ograniczenie konkurencji „ze względu na cel” – Jednolite i ciągłe naruszenie – Udział w naruszeniu i wiedza jednego z uczestników części kontaktów dwustronnych o innych kontaktach dwustronnych – Kontrola sądowa)

(2018/C 408/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Koninklijke Philips NV, Philips France SAS (przedstawiciele: J.K. de Pree, A.M. ter Haar i T.M. Snoep, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, A. Dawes i J. Norris-Usher, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Koninklijke Philips NV i Philips France SAS zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 18.4.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2018 r. – Infineon Technologies AG / Komisja Europejska

(Sprawa C-99/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek czipów do kart – Sieć kontaktów dwustronnych – Wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych – Podważenie autentyczności dowodów – Prawo do obrony – Ograniczenie konkurencji ze „względu na cel” – Jednolite i ciągłe naruszenie – Kontrola sądowa – Nieograniczone prawo orzekania – Zakres – Obliczanie kwoty grzywny)

(2018/C 408/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Infineon Technologies AG (przedstawiciele: M. Dreher, T. Lübbig i M. Klusmann, Rechtsanwälte)